

Gyülekezeti alkalmak 2010. őszén

Kedves Testvéreink!

Az ősz folyamán az alábbi alkalmakra hívogatjuk testvéreinket!

2010. szeptember 5., Szh. ü. u. 14. vas.: Csögle 9 óra, Nemeskocs 14 óra, Kemenespálfa 15 óra.

Boba 10 óra (tanévnnyitó úrvacsorás istentisztelet)

2010. szeptember 12., Szh. ü. u. 15. vas.: Adorjánháza 9 óra, Boba 10 óra.

2010. szeptember 19., Szh. ü. u. 16. vas.: Adorjánháza 9 óra, Boba 10 óra, Nemeskocs 14 óra, Kemenespálfa 15 óra.

2010. szeptember 26., Szh. ü. u. 17. vas.: Adorjánháza 9 óra, Boba 10 óra.

2010. október 3., Szh. ü. u. 18. vas.: Csögle 9 óra, Boba 10 óra, Nemeskocs 14 óra, Kemenespálfa 15 óra.

2010. október 10., Szh. ü. u. 19. vas.: Adorjánháza 9 óra, Boba 10 óra.

2010. október 17., Szh. ü. u. 20. vas.: Csögle 9 óra, Boba 10 óra, Nemeskocs 14 óra, Kemenespálfa 15 óra.

2010. október 24., Bibliavasárnap: Adorjánháza 9 óra, Boba 10 óra.

2010. október 30., Halottak emlékezete – ökumenikus istentisztelet, Boba 18 óra.

2010. október 31., Reformáció ünnepe: Boba 10 óra (úrvacsorás istentisztelet, Nemeskocs 14 óra).

2010. november 1., Temetői istentisztelet: Boba 15 óra, Nemeskocs 16 óra.

**Rostáné Piri Magda lelkész, Kendeh-Kirchknopf László beosztott lelkész,
Szolnoki András felügyelő**

Evangelikus hírek Marcalon innen és túl

2010. szeptember 3. - 4. évfolyam, 3. szám

Az is az Isten ajándéka, hogy az ember eszik, iszik és jól él fáradtságos munkájából.

A prédikátor, aki bölcs ember volt, a könyv elején kijelenti: Minden hiábavalóság. A könyv egészét határozza meg ez a gondolat. Hol egy kicsit pozitívabb, hol negatívabb a bölcselkedő gondolatmenet, de végig áthatja egyfajta melankólia, mélabús érvelés. Végül mégis egy dolgot tanácsol, csak egyetlen egyet nem tart hiábavalóságnak: az istenfélelmet. Az utolsó fejezet utolsó verseiben így ír: „Mindezt hallva, a végső tanulság ez: Féld sz Isten, és tartsd meg parancsolatait, mert ez minden ember kötelessége.” (Préd 12,13)

Ezen kis háttér információ fényében a szeptember havi ige, melyet a Bibliaolvasó Útmutató jelöl ki számunkra, kicsit cinikus csengése mellett kimondottan pozitív hangzik.

Mégis el kell, hogy gondolkodtasson bennünket ez a mondat. Szépen, sorjában véve, hátulról kezdve értelmezzük a bölcs gondolatot: először is előkerül a fáradtságos munka. Mindannyian tudjuk, hogy a mezőgazdasági munka, de legyen az bármilyen más fajta is, milyen fárasztó tud lenni, melyet sokszor teljesen eredménytelennek érzünk. Jó reményben elvetjük a magot, ha nincs eső öntözzük, kapáljuk, próbáljuk tisztán tartani a környezetét, bizakodunk a jó időjárásban. Aztán vagy az eső sok és a napsütés kevés, vagy fordítva, vagy elveri a jég a termést, vagy megtámadja valamiféle betegség, vagy ki tudja mi történik vele. De a munka, a fáradtság nem hozza meg az eredményt. Mi pedig közben sem időt, se energiát nem kímélünk, talán vagyontokat öltünk bele, hogy szép és egészséges legyen.

Különösen mostanában, az ősz végén, nyár elején tesszük fel többször is magunkban: Miért van ez így? Miért is kell nekem évről évre küzdenem? Az elmúlt években még olyat is lehetett nem csak egy helyről hallani, sőt az idén is, hogy a betakarításra kivonulni sem volt érdemes nem hogy jól élni belőle. Lehet, hogy mégis igaza van a Prédikátornak, valóban minden hiábavaló?

Talán igen, ha csak nyúgnak és koloncnak fogjuk fel a dolgunkat. Azonban, ha a munkánkban és legyen az bármilyen munka is, megtaláljuk a szépséget, az értelmet, ha azért tesszük, amit teszünk, mert az jó nekünk is és a környezetünknek is, akkor már a bölcs ember másik mondata válik valóra: az Isten ajándéka ez. És ennél még mennyivel több! Ahogyan Luther írja a Kis Kátében az Első Hitágazat magyarázatában: Ő adta testemet, lelkemet, szememet, fületem és minden tagomat, értelmemet és minden érzékemet, és ezeket most is fenntartja. Ezért ad nekem ruhát és lábbelit, ételt és italt, házat és gazdaságot, feleséget és gyermeket, szántóföldet, barmot és mindenféle jót. Testemet s életemet naponta mindennel bőven ellátja, táplálja. Megoltalmaz minden veszedelem ellen. Megvéd és megőriz minden gonosztól. És mindezt csupán atyai, isteni jóvoltából és irgalmasságából cselekszi, és én arra sem érdemes, sem méltó nem vagyok. Mindezt én neki hálával és dicsérettel, szolgálattal és engedelmisséggel tartozom. És ha ez még mindig nem lenne elég ok a jól élésre, az ajándékok sorát megtoldotta a túlvilági lét, a feltámadással és az örök élettel, saját Fiát áldozván értünk.

És az a pont, ahol az igében szereplő kis szócska, az is, nagyon komoly szerepet kap. Hiszen, ha innen, a megváltás felől nézzük, és mi, evangélikus keresztyének máshonnan nem is nézhetjük, akkor valóban igaz, hogy ez is, és sok-sok minden más is az Isten ajándéka, nekem, nekünk, mindannyiunknak.

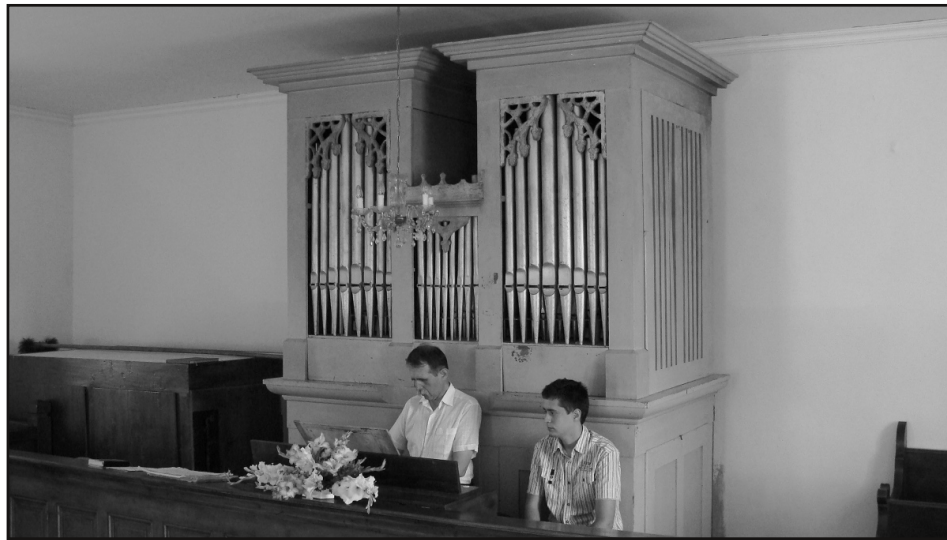
Adja meg az Isten, hogy amikor már elkecsereznénk az előttünk álló hónapok sürgőse-forgása közben jusson eszünkbe, hogy a sok-sok ajándéka mellett az is tőle van, hogy eszünk és iszunk, és tanán sokszor valóban a fáradtságos munkától, de jól tudunk élni.

Ámen

Szeptember 18-án szombaton 9.00-ra várjuk a férfi testvéreket, presbitereket a templom körüli kerítés elbontási munkálataihoz segítségnek.

Ünnep orgonasípokon

Az orgona hangja kitölti a templom belső terét, különös méltósággal vezeti a gyülekezet énekét. Az orgona hangja kiszűrődik a templom falai közül, az odakint járók is hallhatják: odabent egy gyülekezet dicséri az Istent. Az orgona évszázadok óta határozza meg az istentisztelet rendjét. Monumentális hangszer, amelyet nemzedékek kiszolgálására építenek.

Bobán sajnos negyed századon keresztül nem szólalt meg ez a csodálatos hangszer, nemzedékek nőttek fel úgy, hogy nem hallhatták hangját. Az istentiszteleteket harmonium, vagy elektromos hangszer szolgálta. Kemenes-pálfán még csak nem is volt soha orgona az új templomban. Sok évnny hiánynak vetett véget ez a júliusi vasárnap mindkét helyen.

A bobai orgona hosszú idő után húsvétkor szólalt meg először hosszú gyűjtés, majd a szakemberek néhány hetes munkáját követően. A hangszer újbóli felszentelését Ittész János, egyházkerületünk püspöke végezte július 11-én. Mindig nagyszerű alkalom, amikor az oltártérben három lelkész szolgál, egy falusi gyülekezetben pedig ritka alkalom, hogy a szószékről egy püspök hirdeti Isten mindannyiunkat megerősítő ígését. Az pedig nemzedékek egymást követő sorának is kivételes pillanat, amikor orgonát szentel az egyház.

Az ünnepi istentisztelet azonban nem csak az orgona megújult szolgálatának és Isten segítő szeretetének dicséretéről szólt. Két évet szolgált gyülekezeteinkben Győri Veronika segédlelkész, akinek élete új fejezethez érkezett. Ezen a napon búcsúztatta a bobai gyülekezet, melynek jókívánságait esperes asszony és felügyelő úr

tolmácsolta a fiatal lelkésznőnek és vőlegényének. És már be is mutatkozott utódja, Kendeh-Kirchknopf László, esperesi segédlelkész, gyülekezeteink új beosztott lelkésze (az ő bemutatkozó írása a 3. oldalon olvasható).

Az ünnepi alkalom méltó zárása volt az a hangverseny, melyet Győrffy István, a Pécsi Művészeti Gimnázium és szakközépiskola zeneszerzés és zeneelmélet tanára, egyházközségi evangélikus kántor adott. Győrffy úr először néhány éve, a Bobáról közvetít

tett rádiós istentisztelet kapcsán hallott a bobai orgonáról, illetve arról, hogy a gyülekezet felújítására készül. Ekkor kereste meg esperes asszonyt, hogy bobai felmenőire is emlékezze

egyszer majd szívesen megszólaltatná ő is a felújított orgonát. Ez adta az apropóját annak, hogy őt kérje fel az egyházközség a szentelés alkalmából: legyen ő az, aki a felszentelt orgona tudását bemutatja. A hangszer szakértő ismertetését követően közel egy órás hangversenyt adott, amelyben megszólaltak a híres németországi zeneszerzők művei. Ritka, nem feledhető élmény volt.

Az ünnep sohasem fejeződik be a templom ajtaján kilépve, az ünnep a szívekben dolgozik. Most azonban senki sem ment haza, a közös alkalom folytatódott az udvaron, az udvaron felállított sátrak alatt. A néhány éve minden nyáron megtartott gyülekezeti nap, az ebéd és a felszolgált italok közös elfogyasztása következett. Természetesen az ebédet jóízű beszélgetések követték. Ez az az alkalom, amikor évente egyszer együtt lehet az egész gyülekezet, amikor fontos, meghatározó dolgokról is beszélhetünk, de fontos a felszabadult társalgás is. Ilyenkor többet tudhat meg mindenki a templomban hetente mellette ülőről, mint az év folyamán összesen. Ünnepi istentiszteletünket és azt az követő közös alkalmat megtisztelte jelenlétével Szabó György, egyházkerületünk felügyelője és Sztróckay Attila egyházmegyei felügyelő is.

És az ünnep folytatódott ezt követően is! Délután a pálfai templomot töltötte meg az ünneplő és felettébb kíváncsi gyülekezet. Nagy ünnep volt ez, hiszen egy új, tíz esztendőes templom első orgonáját szentelte püspök úr. Maga a hangszer is szinte születésnap ajándékként került a templomba. Koltay Péter orgonaépítő mestermunkáját ajánlotta fel a pálfai gyülekezetnek. Ez az orgona már egy új, korszerű hangszer. Hangja csodálatos, formája tetszetős. Magában hordozza évszázadok orgonaépítő tudását, és talán egy kicsit az orgona építőjének szívét is. Az ünnepi gyülekezet itt is megismerhette a hangszer tudását, a szentelést követően volt hallható a templom történetének első orgonahangversenye.

Mindkét településen elcsitul már az ünnep, a szorgos hétköznapok és a vasárnapi szolgálatok folytatódnak. A változás azonban hallható. A bobai és a kemenespálfai templom énekét azóta orgona vezeti!

erdelyik

Evangélikusok Csöglén

Ez az ősi Veszprém megyei település a hun-magyar monda szerint azt a zárt területet jelenti, amelyen a hunok maradványai – a későbbi székelyek – laktak Árpád fejedelem bejöveteleig. Chigle, vagy Chigla ötörök eredetű szó, olyan hely, ahol fonott kerítés, esetleg gyeplő volt. – Kézai Simon – Kun László királyunk papja – a 13. századi krónikájában említi, hogy egy 3000 fős hun sereg egészen Árpádig Csögge mezején táborozott. Később Mátyás király okleveleiben van említés a környék nemesi családjairól.

A reformáció hamar meghonosodott Csöglén. Egy 1594-es adat bizonyítja, hogy itt „szabad exercitiumuk” (vallásgyakorlatuk) volt a reformátusoknak. Egy 1624-es levél pedig arról tanúskodik, hogy „az addig 30 esztendőől fogva romlásban levő templomuk Isten tiszteletére reparáltatik.” Ezzel kapcsolatban két megjegyzés illik ide. Egyrészt ha 1594-ben már itt szabadon gyakorolhatták a reformáltak vallásukat, akkor annak korábban kellett elkezdődnie. Csögge tehát az egyik legkorábbi gyülekezeteink közé tartozhat az adatok alapján. A másik, talán szomorú megjegyzés, hogy Payr Sándor Dunántúli egyháztörténésze ezt a gyülekezetet egyik nagy könyvében sem említi.

Az 1774-es egyházmegyei összeírás szerint a községnek „840 református,

151 lutheránus és 26 pápista” lakosa van.” olvassuk a falu krónikájában. Tehát Csögge mintegy központ, de ekkor református központ volt a vidéken már. A számok erről árulkodnak.

Éppen ezért: „a környék evangélikusságának anyagyülekezete hosszú ideig Dabrony volt. A községnek már 1564-ben volt evangélikus lelkésze. Hét filiával is rendelkezett: Nyárad, Pór-Szalók, Nemes-Szalók, Adorjánháza, Egerelja, Csósz és persze Csögge is.”

1895-ban egy egyházlátogatás alkalmára Nagy Lajos dabronyi lelkész írta meg a gyülekezet történetét, és ebben a csöggei filiáról is szót ejtett. Csögge evangélikusságának lelkészei tehát ebben az időben a dabronyi evangélikus gyülekezet lelkészei voltak, őket a dabronyi gyülekezet története örökítette meg és ott található.

Gyurácz Ferenc püspök – egy egyházlátogatásán – hangot ad azon véleményének, hogy a gyülekezetet a felolvasás veszélye fenyegeti. Nyilván észrevette a református környezetben „fel- és elolvasás” kísértését. Talán ez volt az első komoly impulzus a gyülekezetben arra a törekvésre, hogy önállóvá legyen.

Ezeknek során erősödött és lett egyre valószínűsőbb, hogy Kakas József dabronyi lelkészi szolgálata idején és az ő támogatásával (1909–1953) a

csöggei leányegyházközség fokozatosan az önállóságra gondolhatott.

A szervező lelkész Bárdosi Jenő volt, akit 1953-ban választott meg a dabronyi egyházközség. Az ő Dabronyból szorgalmasan kijáró fáradhatatlan munkásságához fűződik az önállóság megvalósulása, az alakuló gyűlésekkel és istentiszteletekkel, az új szervezettel, megválasztott tisztségviselőkkel és presbiterekkel.

A gyülekezet történetének érdekessége, hogy az ötvenes-hatvanas években két olyan lelkésze volt egymásután, akik szorgalmasan végezték a gyülekezeti és szórvány munkát, de készültek a jövőd lelkész-nemzedék tanítására is. 1954-1964 között Fabiny Tibor volt a lelképásztor. Ő innen Miskolcra került, majd a Teológiai Akadémián az egyháztörténeti tanszék betöltése lett feladata. Őt Reuss András követte, aki előbb egyházunk külügyi szolgálatában állt, majd ugyancsak a Teológiára került és a rendszeres teológia professzora lett (1964–1968). Érdekesség, hogy a csöggei parókiára született Fabiny Tamás, aki jelenleg az Északi Egyházkerület püspöke.

Csöglén jelenleg Rostáné Piri Magda bobai lelkész, a Vasi Egyházmegye esperese a helyettes lelkész.

Forrás:

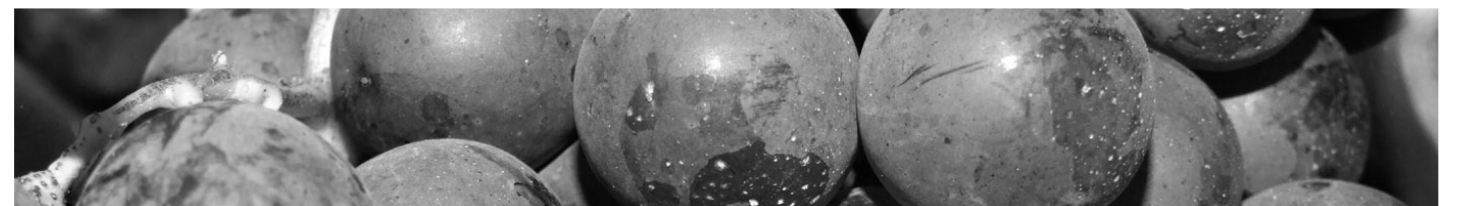
a gyülekezet története

Receptek szüret idejére

Somlói Juhfark-boros aprópecsenye

Hozzávalók 2 főre: 32 dkg sertéskaraj, kisebb fej vöröshagyma, 1 gerezd fokhagyma, 12 dkg Kolozsvári szalonna, kevés olaj, só ízlés szerint, egy csapott mokkás kanál pirospaprika, egy kávéskanál majoranna, egy nagyobb tölteni való paprika, kettő paradicsom, Somlói Juhfark-bor 1 dl, petrezselyem

Elkészítés: Az apróra vágott vöröshagymát és a csíkokra vágott szalonnat lepírítjuk. A csíkokra vágott sertéskaraj és a kockára vágott tv. paprikát pirospaprikával tovább pírítjuk, közben a fűszereket beletesszük és egy kevés Juhfark-borral felengedjük. A cikkekre vágott paradicsomot a vége felé tesszük bele, hogy friss maradjon. Frissen vágott petrezselyemmel megszórjuk, és pírított burgonyával tálaljuk.

Pogácsa

Hozzávalók: 75 dkg liszt, 10 dkg zsír, 5 dkg élesztő, 1 csésze tej, 1 tojás, 1 tojás sárgája, só (csapott evőkanál), 3 evőkanál cukor, 1-2 evőkanál tejföl, +1 tojássárgája a kenéshez

Elkészítése: A lisztet és a tejet megmelegítjük a mikróban kb. 40°C-ra. Az élesztőt felfuttatjuk egy-két kanál tejben, a cukrot is beletesszük. Az összes hozzávalót jól összedolgozzuk. Másfél óráig kelesztjük meleg helyen! Kinyújtjuk, megvagdaltuk, kiszaggatjuk. Megkenjük tojássárgájával, majd megszórjuk sajttal vagy számmaggal. A süttőt nem kell előmelegíteni, bekapcsoljuk és betesszük, így amíg melegszik, még tovább kel. Finom, könnyű lesz.

„Az Úr csodásan működik” - árvízkárosult gyermekek Órimagyarósdon

formáló erejét. Megható módon, a nagyrészt egyházi kötődés nélküli gyermekek, felnőttek az addig számukra teljesen ismeretlen, idegen közegben rövid idő elteltével egy szívvel vettek részt a bibliai történetek feldolgozásában, az esti áhítatokon, és késő estébe nyúlóan lelkesen tanulták és zengték az addig számukra teljesen ismeretlen ifjúsági énekeinket. A rendszeres táborig programok, különféle foglalkozások, játékok, kézműveskedés mellett szombathelyi és kőszegi kirándulásra is sor kerülhetett. Szombati napon pedig Órimagyarósdon a község lakóival közösen falunapon vehettek részt a messziről érkezett gyermekek és felnőttek.

Jó volt látni, bár az elmúlt hónapokban sok nehézséget, keserűséget, az árvíz pusztítását megtapasztalt, és mégis mosolyogni, örülni tudó csillogó szemeket. A szövődő barátságokat, az összetartás, önzetlenség megmutató ember példáját. Hálás vagyok azért, hogy részese lehettem annak a kis közösségnek, amely abban a pár napban formálódott.

Papp Judit

Tisztán előttem van az a kép, amikor Rostáné Piri Magda a Vasi Egyházmegye esperese a júniusi LMK-n felvetette az árvízkárosult gyermekek javára megszervezendő augusztusi tábor ötletét. Akkor én még több kollégámmal elmentem, nem jelentkeztem segítnék. Teltek a hetek, és szinte már el is feledkeztem a felvetésről, amikor egyik nap megérkezett az a körlevél, amelyben esperes asszony többek segítségét kérte a tábor lebonyolításához. Első információként annyit lehetett tudni, hogy augusztus 2-8-ig közel 40 felsőzsolcai gyermek (6-18 év) és az őket kísérő 2 édesanya fog Órimagyarósdon táborozni. Amikor visszaemlékezem az említett hét eseményeire és próbálok szavakba önteni mindazt, amit átélhettem a

gyerekek között, a címben említett szép énekünk kezdő sora jut eszembe. Azt gondolom mindannyian akik részt vettünk a táborban, valóban megtapasztalhattuk Isten csodás működését, újjá teremtő és közösséget

Milyen útravalót viszel haza magaddal a táborból?

Jó élményeket, kedves embereket, barátságokat, ajándékokat, új barátok, pihe, mindenki kedvessége. (Kludia 14 éves)

Ajándékokat, emlékeket viszek majd haza. (Beatrix 8 éves)

Sok új barátot szereztem, sok olyan jó élménnyel gazdagodtam. (Blanka 15 éves)

A hét szeretetét és az emberi összetartozásnak azt a példáját amit a mai világban nagyon ritkán fordul elő. Azt a közvetlenséget, ahogy hozzám álltak és barátoknak fogadtak el. (Zsuzsa, édesanya-kísérő)

Sok szép és művelt dolgokról szerezhettünk tudomást és nagyon fog hiányozni ez az egész hét amit a táborban tölthettünk a Zsolcáról érkező ismerősökkel és azonban nagyon jó embereket ismerhettünk meg. A közös dalok nagyon jók voltak. Ott nagyon jól gitározott és ez nekem nagyon tetszett. Élménydús tábor VOLT! (Máté 16 éves)

Új lelkes gyülekezeteinkben

Kendeh-Kirchknopf László és felesége bemutatkozása

Kendeh-Kirchknopf László vagyok, 1978. március 19-én születtem Keszthelyen. A Berzsényi Dániel Evangélikus Gimnáziumban 1995-ben érettségiztem. Gimnáziumi éveim alatt barátaimon keresztül kapcsolódtam be a Győr-Sopron megyei evangélikus ifjúság életébe, s az itt, illetve az iskolai hittanórákon tapasztaltak vittek abba az irányba, hogy felvételi jelentkezésem az Evangélikus Teológiai Akadémi-

ára adtam be. 2002-ben avattak lelkésszé, a Somogy megyei Csurgó - Nagyatád - Barcs gyülekezeteiben szolgáltam, majd 2010 augusztus 1-től helyeztet Püspök Úr Bobára. 2003 augusztusában házasodtam. Feleségem Kendeh-Kirchknopf Anita, a Tolna megyei Bonyhádról származik, ősei generációkra visszamenően német evangélikusok voltak. Gyermekkor óta aktív tagja volt a gyülekezetnek

és annak ifjúságának. Ebből adódik, hogy azóta is nagyon szívvel viseli a hittanos és ifjúsági munkát. A színes gyülekezeti életbe szeretnék bevonni a konfirmáció utáni korosztályt, heti rendszerességgel ifjúsági órára hívogatni, elérni, hogy ez a korosztály is aktívan kapcsolódjon a gyülekezet életébe.

Öt generáció a családban... a gyülekezetben

A templomlátogatók megszokott közösségének minden bizonnyal úgy indult a pünkösdvasárnapi istentisztelet, mint minden nagyünnepi alkalom. Láthatták az oltáron mindkét szentségünk kellékeit, még ebben sem volt semmi különös. Az énekes verses rend után következett a keresztelezés, a keresztelező apróság kicsit nagyocská már, ez sem szokatlan manapság. Ennyi megszokott dolog között azonban mégis volt valami, ami különleges és lám ezen a helyen is megemléztünk az istentiszteletet.

Akit kereszteleztünk ugyanis a családban élők sorában az ötödik generációt képviselte. Egy úkunokát kereszteleztünk, és a különleges az volt, hogy az istentiszteleten ott volt az úknagyamama is. Bizony manapság, amikor az emberi halandóság, az orvostudomány fejlődésének következtében kitelődött, ma is ritkaság, már-már csodaszámba megy, amikor egy családban ilyen előfordul. Mórutz Sándorné, Eszti néni, gyülekezetünk sok éven át hűségese pénztárosa volt az úknagyamama. 85 esztendő

minden terhével, leánya, unokája elvesztésének fájdalommal, betegségek kínjával, mégis a töle megszokott külső és belső rendezettségével, szívében örömmel és Isten iránti hálával vett részt az istentiszteleten. Adjon Isten Eszti néninek testi-lelki fájdalmak nélküli, békés idős napokat, Annusnak türelmet a nehéz betegség hordozásához, Dórának, Beának és a kicsi Hannának sok örömet az életben.

Kedves Fiatalok!

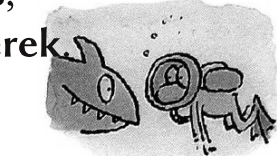
Indul az új tanév, beindulnak az ifjúsági órák is.
De mi is ez az „ifióra”?

Nem tanóra, nem hittanóra, nem konfirmandus óra
nem istentisztelet, ez valami egészen más...

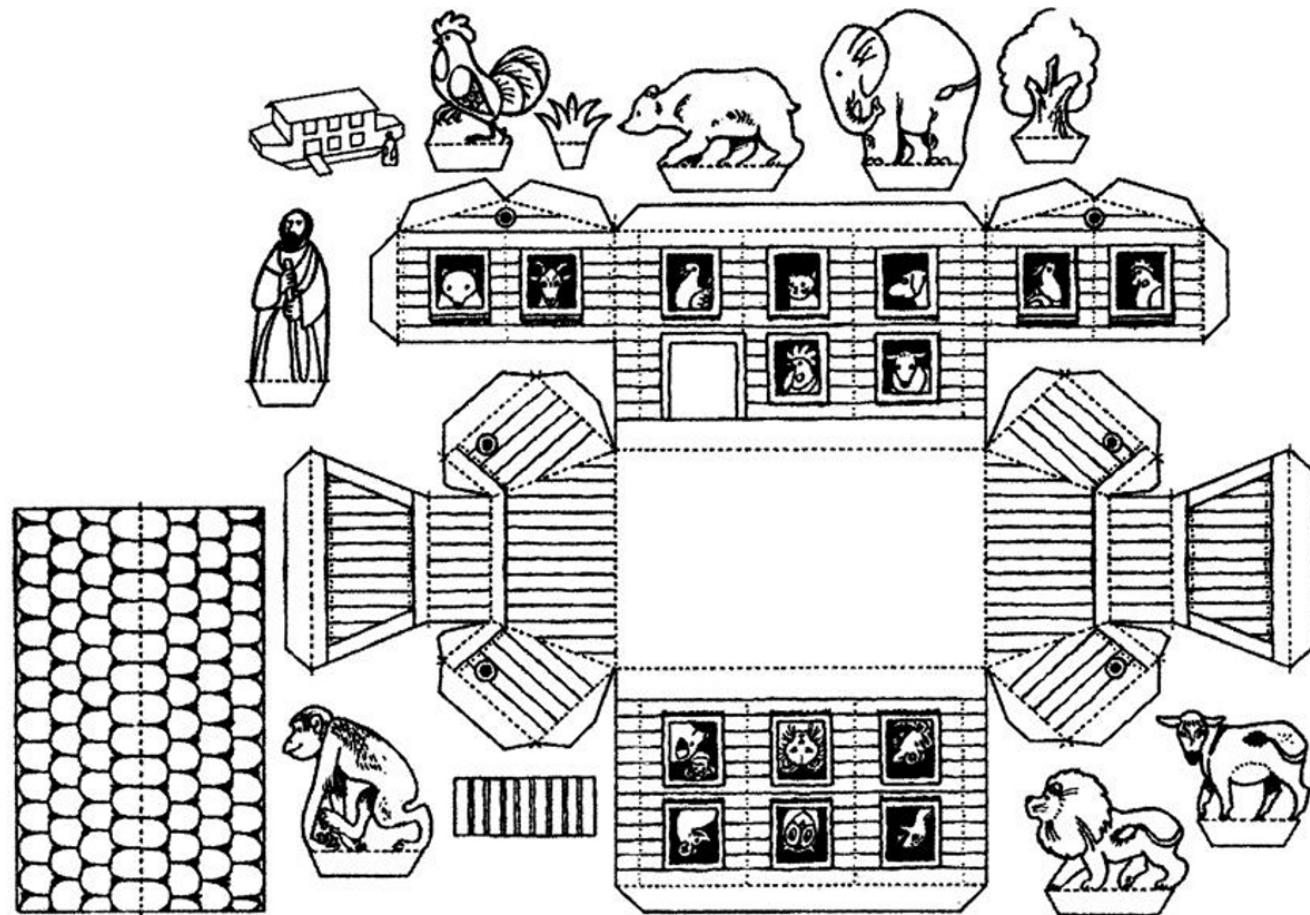
Várunk Téged, aki már konfirmáltál,
de nem múltál el 30 éves

10-én, pénteken este 19 órára a gyülekezeti házba.

Amit ígérünk: izgalom, kaland, móka és kacagás,
zene, filmek, lelki rágcsa, jó társaság, kedves emberek.

Várunk szeretettel: A&L

Készítsétek el Noé bárkáját!

Nem kell hozzá más, mint olló, ragasztó. Miután elkészült, rakjatok
rendet magatok után!

A MEvISz nekem, nekünk, értünk...

jött létre, hanem ez egy jóleső érzés, Engem, személy szerint, és azokat, akik fiatalon kerülnek bele ebbe a közösségbe, nevel a Mevisz, hiszen közöttük, egymásért nővünk fel, mert itt nekem kell másokért felelősséget vállalni, s nem másoknak értem, furcsa fordulat ez. Köztünk sok fajta ember van, úgy segítő, mint mozgássérült. Van aki diplomás, van aki doktor, de van aki még csak gimnazista, vannak tanáraink, és vannak akik intézetből jöttek, és nekik szabadulás ez a 10 nap. Szinte elképzelhetetlen az a szeretet, és hála amit tőlük kapunk. Azt gondolom, hogy mindannyian hálásak vagyunk azért, hogy bele sodort az élet ebbe a közösségbe, és hogy együtt oldhatjuk meg az eléünk gördülő akadályokat.

Esténként egy fél órára összegyűlünk, meghallgatjuk az áhítatot, gitározunk, énekelünk. idén én is tarthattam áhítatot, ami nagyon jó élmény volt.

Rosta Izabella

Az idei évben, a Mevisz (Magyarországi Evangélikus Ifjúsági Szövetség) elnöksége megfogalmazta a Mevisz misszióját, ami így szól: „Mi, a fogyatékkal és nem fogyatékkal élő fiatalok közössége támogatóink segítségével önkéntes alapon, folyamatosan tevékenykedünk azért, hogy lehetőséget biztosítsunk nektek, nekünk, régieknek és újaknak olyan kapcsolat és közösség megélésére, amelyben természetes a fogyatékkal élők jelenléte.” Nekünk, azoknak akik ebben élnek, a mozgássérültekkel való foglalkozás nem csak munkát jelent, hanem életre szóló barátságokat is. A 10 napos együttlét alatt jól megismertük már egymást, és az aki bele került ebbe a közösségbe nehezen „szabadul” meg attól.

Egy táborral mindig sok fáradtság jár együtt. Én mindig szeretek ott elfáradni, mert ez a fáradtság nem olyan, ami kárba veszett, elpocsékolott dolog miatt

Kedves Gyerekek! Egy kis rejtvényel kedveskedünk Nektek. Ezzel egy sorozatot indítunk el. A gyülekezeti újság minden számában megjelenik majd egy-egy feladvány. Ha bekülditek a megoldást a lelkesízi hivatal címére (9542 Boba, József A. u. 24.) „rejtvény” jelíggel, a legtöbb helyes megfejtést beküldő hittanosok meglepetésben részesülnek.

Ki vagyok és hány testvérem van?

Pásztor voltam, de pórul jártam, Istennek tetszett az áldozatom, a testvérem féltékeny lett és egy nagy kövel fejbe vágott....

Szép színes ruhámat jó apámtól kaptam, okos és tanult vagyok az álmaim valóság, ennek sajnos az lett a vége, hogy egy kút mélyén landoltam....

Láttam pirosító bokrot, másztam égisz hegyet, száraz lábbal keltem át tengeren, cipeltem nehéz terhet és követ, melyen az Isten parancsai díszeltek....